Număr atribuit prin PIGD 2-25027738-21-2-03032025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la data de 18 aprilie 2025

Hotărârea integrală întocmită la 05 iunie 2025

Judecătoria Cimișlia

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Sofia Ghidirim

grefier Stela Rusu

cu participarea reprezentantului părții reclamante, avocat Igor Litvinenco, împuternicire avocațională nr.2091606 din 03 martie 2025, în lipsa părții pîrîte, procedură de citare legală respectată

în sediul instanței, în ședință publică a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** versus ***** privind apărarea onoarei și demnității

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 03 martie 2025, reclamantul Primăria *****, r-l *****, a înaintat în instanța de Judecată cerere de chemare în judecată către ***** cu privind apărarea onoarei și demnității.
2. În motivarea cererii, reclamantul a indicat faptul că *„(...) în fapt, la data de 04 ianuarie 2025, de către pîrîtul *****, care este locuitoarea r. Cimişilia, *****, a lăsat un comentariu pe reţeaua de socializare facebook//www.facebook.com/groups/1131031493952827/user/1000007527 24760') la o postare a unui alt locuitor al ***** *****, cu titlul " Răfuiala primarului cu lucrătorii culturali din comuna ***** continuă, după ce l-a concediat abuziv pe ***** din funcţia de director şi a închis Căminul Cultural din I*****g!". în comentariu, pîrîta a comentat următoarele: "Cred ca e timpul de sesizat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Procuratura Anticoruppie, Agenţia Naţionala de Integritate şi Curtea de Conturi a*

*Republicii Moldova, RISE Moldova, deoarece în ultima perioadă în primăria ***** vizibil sunt multe încălcări, care trebuie stopate: abuz de putere, folosirea resurselor statului pentru scopuri personale, conflict de interese între angajaţii privilegiaţi şi consilierii locali...şi încă multe, multe..." Despre comentariul pîrîtei, pe reţele de socializare, reclamantul a aflat la data de 26 ianuarie 2025.Informaţia expusă public, nu corespunde adevărului, este defăimătoare, care lezează onoarea şi demnitatea primarului *****, cît şi a întregii primării. Conform art.l alin.(l) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei. Reputaţia unei persoane trebuie înţeleasă ca un atribut de ordin etic determinat pe baza însuşirilor pe care o persoană le dobândeşte în timpul vieţii şi care îl caracterizează în comunitate. Reputaţia persoanei serveşte identificării etice a acesteia în cadrul comunităţii, iar pentru a exista o atingere a reputaţiei este nevoie ca ingerinţele să fie de natură a determina o modificare la nivelul aprecierii persoanei de către comunitate. Totodată, este de menţionat faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, libertatea expresiei, aşa cum este garantată în Articolul 10 § 1 constituie unul dintre fundamentele esenţiale ale unei societăţi democratice şi una dintre condiţiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr. 103), iar prin Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, (în continuare Lege), a fost instituit mecanismul la nivel naţional prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei, inclusiv statul asumând-şi obligaţia pozitivă de a respecta drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului consfinţite de Convenţie. Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, la art. 2, statuează următoarele noţiuni: defăimare - răspândire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspândire a informaţiei - proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); informaţie - orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; fapt - eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare - opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit. În conformitate cu art3 alin. (1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atât conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.*

*Alineatele (4) şi (5) ale art.7 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 prevăd că persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Conform art.24 alin.(l) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Alineatul (2) al art.24 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, prevede că pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/ sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public. Postarea sa, a avut un impact negativ asupra activităţii întregii primării. Or, oamenii, considerînd că informaţia răspîndită de către pîrît, ar fi verifdică, au început a o comenta. Întru curmare unui asemenea comportament, în adresa pîrîtei a fost expediată cererea prealabilă, care a fost recepţionată la data de 04 februarie 2025. Careva reacţii din partea pîrîtei nu au parvenit, din ce motiv considerăm necesar de a înainta prezenta cerere de chemare în judecată. În această ordine de idei, în temeiul prevederilor art. 3,4,7 15-16, 24 al Legii cu privire la libertatea în exprimare, solicităm: Admiterea prezentei cereri; Constatarea faptului că informaţia expusă de pârât la data de 04.01.2025, pe reţeaua de socializare Facebook, şi anume "cred că e timpul de sesizat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova , Procuratura Anticoruppie , Agenţia Naţionala de Integritate si Curtea de Conturi a Republicii Moldova. RISE Moldova , deoarece în ultima perioadă în primăria ***** vizibil sunt multe încălcări, care trebuie stopate: abuz de putere, folosirea resurselor statului pentru scopuri personale, conflict de interese între angajaţii privilegiaţi şi consilierii locali...şi încă multe, multe...." nu corespunde adevărului, este falsă şi defăimătoare; A obliga pîrîta să dezmintă informaţia expusă la data de 04.01.2025, pe reţeaua de socializare Facebook, cu următorul text: eu ***** dezmint informaţia expusă de mine în comentarii pe reţeaua de socializare facebook fhttps:/ /www.facebook.com/groups/1131031493952827/user/1 000007527247601 la postare lui *****, cu titlul " Răfuiala primarului cu lucrătorii culturali din comuna ***** continuă, după ce l-a concediat abuziv pe ***** din funcţia de director şi a închis Căminul Cultural din I*****g!", în partea ce ţine de primarul corn. Hîrtor referitor la abuz de putere, folosirea resurselor statului pentru scopuri personale, conflict de interese între angajaţii privilegiaţi şi consilierii locali. A încasa din contul lui ***** în beneficiul Primăriei corn. Hîrtor a rejudiciului moral în mărime de 15000 lei (...)".*

3. Reprezentantul părții reclamante Primăria ***** r. *****, avocat Litvinenco Igor , a înaintat în instanță, cerere de concretizare la cererea de chemare în judecată privind apărarea onoarei și demnității prin care a invocate că „(…) *conformitate cu prevederile art. 62 alin. (l)-(2) al CPC, " (1) Coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea cauzei implică soluţionarea, chestiunii cu privire la drepturile sau obligaţiile mai multor reclamanţi şi/sau pîrîţi atunci cînd: a)obiectul litigiului îl constituie drepturile şi obligaţiile comune ale mai multor reclamanţi sau pîrîţi; b)drepturile şi obligaţiile reclamanţilor sau pîrîţilor decurg din aceleaşi temeiuri de fapt sau de drept. (2) Ca urmare a constatării temeiurilor coparticipării procesuale obligatorii, instanţa judecătorească va înştiinţa, din oficiu sau la cererea participanţilor la proces, pe toţi coreclamanţii şi copîrîţii despre posibilitatea de a interveni în proces. încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea participantului la proces privind înştiinţarea coparticipantului poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Astfel, atît timp, cît informaţia defăimătoare se referă nu doar în privinţa Primăriei în ansamblu, ci şi în particulat Primarului *****, ne vedem în drept de a invoca introducerea în calitate de coreclamant şi Primarul ***** (...) ,,*

4. Având în vedere identitatea interesului dedus judecății, instanța constată calitatea procesuală activă a Primarul ***** în cauză, în calitate de coreclamant.

5. Reprezentantul părții reclamante Primăria com . ***** avocat, Litvinenco Igor, în ședința de judecată, a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

6. Partea pârâtă *****, nu s-a prezentat în ședința de judecată, procedura de citare legală fiind respectate În interiorul termenului acordat de instanță, partea pârâtă nu a formulat opinii suplimentare.

Aprecierea instanței de judecată:

7. Examinînd, studiind, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiate, reieșind din următoarele considerente.

8. În fapt, la data de 04 ianuarie 2025, de către pîrîtul *****, care este locuitoarea r. Cimişilia, *****, a lăsat un comentariu pe rețeaua de socializare facebook //www.facebook.com/groups/1131031493952827/user/100000752724760) la o postare a unui alt locuitor al ***** *****, cu titlul *"(...)Răfuiala primarului cu lucrătorii culturali din comuna ***** continuă, după ce l-a concediat abuziv pe ***** din funcţia de director şi a închis Căminul Cultural din I*****g (...)"*, în comentariu, pîrîta a comentat următoarele: *"(...)Cred ca e timpul de sesizat Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Procuratura Anticoruppie, Agenţia Naţionala de Integritate şi Curtea de Conturi a Republicii Moldova, RISE Moldova, deoarece în ultima perioadă în primăria ***** vizibil sunt multe încălcări, care trebuie stopate: abuz de putere, folosirea resurselor statului pentru scopuri personale, conflict de interese între angajaţii privilegiaţi şi*

consilierii locali...şi încă multe, multe (...)". Despre comentariul pîrîtei, pe reţele de socializare, reclamantul a aflat la data de 26 ianuarie 2025.

9. Instanța reține că la caz, au fost prezentate screenshot-uri de pe pagina de facebook, la care sunt atașate comentarii făcute de denotă cele invocate de partea reclamantă.

10. Din probele dosarului rezultă că pârâta a plasat careva comentarii pe rețeaua de socializare facebook.

11. Potrivit art.121 din Codul de procedură civilă, *"(...)instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului (...)"*, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, *"(...)circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor (...)"*.

12. Instanța judecătorească, conform art.130 din Codul de Procedură Civilă, *"(...) apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege (...)"*.

13. În conformitate cu art.239 din Codul de Procedură Civilă, *"(...) hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată (...)"* .

14. Potrivit art.240 alin.(1), (3) din Codul de Procedură Civilă, *"(...) la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant (...)"*.

15. La nivel naţional, libertatea de exprimare este consacrată în art.32 din Constituţia Republicii Moldova, în cuprinsul căruia se prevede*:" (...)(1) Oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. (2) Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie" (...)"*

16. Potrivit Legii nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv exprimarea ideilor și opiniilor. Conform art. 7 alin. (5) din aceeași lege, persoana lezată poate solicita restabilirea în drepturi doar dacă judecățile de valoare: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate.

17. Conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept include libertatea de a avea opinii și de a primi și comunica informații și idei fără amestecul autorităților publice. Potrivit jurisprudenței constante a CEDO: *„(...)Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale progresului și dezvoltării fiecărei persoane (...)”* (*Lingens c. Austria, 1986, § 41*). Instanța reține că afirmațiile pârâtei sunt exprimate sub forma unei opinii, evidențiată de expresia *„cred că”* și de recomandarea generică privind sesizarea organelor competente. Aceste exprimări se încadrează în noțiunea de judecăți de valoare, protejate de art.10 CEDO, dacă există un substrat factologic minim, chiar și în lipsa unei dovezi exhaustive.

18. Conform art.2 din Legea menționată, prin defăimare se înțelege răspândirea unei informații false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei, iar prin judecată de valoare se înțelege o opinie, comentariu sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit. În prezenta cauză, instanța constată că afirmațiile pârâtei *****, postate pe o rețea de socializare, se încadrează în sfera judecăților de valoare, exprimate într-un context de interes public respectiv activitatea autorității publice locale. Criticile exprimate au fost formulate în baza percepției proprii, cu referire la aspecte ce țin de buna guvernare, transparență și integritate în administrația publică locală. De asemenea, instanța observă că, postarea nu a fost adresată direct unei persoane anume, fiind o opinie generală referitoare la funcționarea instituției publice. Nu există dovezi concrete în dosar că afirmațiile pârâtei au provocat un prejudiciu moral cert și cuantificabil reclamantului. Persoanele publice, în special funcționarii aleși, trebuie să tolereze un grad mai înalt de critică în cadrul dezbaterilor de interes public. Prin urmare, instanța reține că, deși exprimarea poate fi considerată critică și poate deranja, aceasta nu depășește limitele libertății de exprimare garantate de lege și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

19. În sprijinul aprecierii noțiunilor de onoare, demnitate și reputație profesională, instanța face trimitere la Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 24 decembrie 2012, /cu titlu de recomandare/ potrivit căreia: Onoarea este respectul și aprecierea pe care o persoană le primește din partea societății, adică modul în care ceilalți percep calitățile și comportamentul acesteia; Demnitatea reflectă respectul de sine al persoanei, în raport cu percepția publică; Reputația profesională reprezintă modul în care calitățile și competențele profesionale sunt recunoscute și apreciate de societate. Or, pentru a fi într-adevăr afectate aceste valori, este necesar ca ingerințele să fie de o natură gravă, concretă, dovedită prin proba unui impact negativ real asupra imaginii sociale a persoanei. În cauză, reclamantul nu a făcut dovada caracterului fals al informațiilor, nici a existenței unui prejudiciu real, nici a intenției defăimătoare din partea pârâtei.

20. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului *(de ex. Lingens v. Austria, hot. din 8 iulie 1986)*, s-a statuat că libertatea de exprimare include și informațiile care pot șoca, deranja sau ofensa, mai ales atunci când se referă la funcționari publici ori la persoane ce dețin funcții de autoritate.

21. În lumina celor expuse, instanța concluzionează că afirmațiile pârâtei nu întrunesc elementele constitutive ale defăimării.
22. În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** versus ***** privind apărarea onoarei și demnității, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,

judecătorul Sofia GHIDIRIM